

„Evo ti mojih hčera!“ reče mu kralj „ako uganeš, katera med njimi, je Zlatoláska, takój jo smeš odpeljati s seboj; ako pa ne uganeš, katera je, šel bodeš brez nje k svojemu kralju!“ Miško od velicega strahu ni vedel, kaj bi začel. V tem mu zabrní nekaj na uho: „Bz-bz! pójdi okolo mize in jaz ti pokažem Zlatolásko.“ Bila je to muha, katero je oživel z živo vodo. „Ta ní, ta ní, ta tudi ní, niti ta ní — — ta je Zlatoláska! To mi daj, o kralj, da jo odpeljem za ženo svojemu gospodarju!“ — „Uganil si!“ reče kralj, a Zlatoláska takój odgrne robec z glave in zlati lasjé se jej vsipljejo do tal ter se blesté kakor jutranje solnce, da Miško niti gledati ni mogel vanje.

Zdaj odkáže kralj svojeji hčeri bogato doto, kakor se to pristoji kraljeveji zaročnici, in Miško jo odpelje svojemu gospodarju. Staremu kralju so oči zasijale od velike radosti, kadar je ugledal svojo zalo zaročnico; skakal je od velikega veselja kakor otrok ter je takój ukazal, da se pripravijo velike gostí. „Hotel sem te zaradi tvoje neposlušnosti obésiti na vešala, da te vrani snedó,“ reče kralj svojemu slugi Mišku, „ali ker mi si pripeljal toli lepo zaročnico, dal te bodem le s sekiro umoriti in potem pošteno pokopati!“ Kadar so Miška umorili, zaprósi Zlatoláska starega kralja, naj jej podarí mrtvega slugo, a kralj, kateri ní mogel ničesar odbiti svojeji zaročnici, dal jej je mrtvo Miškovo truplo.

Kadar so jej prinesli mrtvega Miška, priloží Zlatoláska glavo k telesu, pokropí ga z mrtvo vodo, in glava se takój vzraste s telesom tako, da ní bilo več poznati, kje mu je bila odsekana. In kadar ga je Zlatoláska pokropila z živo vodo, vzdigne se Miško, kakor prerojen, čvrst, vesel in mnogo mlajši in lepši, nego li je bil poprej. „O kako sem trdo spal!“ reče Miško in si tare oči. — „Zna se, da si trdo spal,“ reče mu Zlatoláska, in če bi mene ne bilo, spal bi bil na vse véke!“ Stari kralj videč, da je Miško zopet oživel ter je zdaj še mnogo mlajši in lepši, nego li je bil poprej, poželi tudi on se pomladíti. Takój zapové, naj tudi njega umoré in potlej z óno čudno vodo pokropé. Umorili so ga in kropili z živo vodo, dokler niso vso potrošili; ali glava mu se ni nikakor htela vzrasti s telesom; še le takrat, kadar so ga začeli kropiti z mrtvo vodo, prirasla mu je glava k telesu, ali kralj je ostal mrtev, ker niso imeli več žive vode.

Bodi si, da ni mogla ostati kraljevína brez kralja, in ljudstvo ní imelo nikogar tako pametnega, da bi razumil to, kar govoré živali, izbrali so si Miška za kralja in Zlatolásko za kraljico.

V. M.

Poučna basen.

Dečki so se igrali pri ribnjaku, v katerem je bilo polno žab, in kadar koli je katera pomolila glavo iz vode, takój so zagnali kamen vanjo, da se je uboga žival takój zopet skrila v vodo.

„Páglovci!“ vikne jim starikava žaba iz vode, „mar ne umejete, da to, kar je vam zabava in igrača, to je nam smrt?“ —

Šaljivcu je šala igrača, a ónemu kogar zadene, večkrat globoka rana, ki se le težko zacéli.

— 4.